

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. december 2017
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: André Dybdal Pape
Sagsnr.: 2017-0037-0005
Dok.: 601699

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål 13 vedrørende forslag til lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) (L 68) og forslag til lov om ændring af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger, lov om massemediers informationsdatabaser og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen samt medieansvarslovens anvendelse på offentligt tilgængelige informationsdatabaser m.v.) (L 69), som Folketingets Retsudvalg efter ønske fra Josephine Fock (ALT) har stillet til justitsministeren den 6. december 2017.

Søren Pape Poulsen

/

Jakob Lundsager

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål 13 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende L 68 og L 69:

”Vil ministeren redegøre for, om den danske implementering af persondataforordningen vil medføre begrænsninger for myndigheders aktive information på nettet af afgørelser, postlister, bilag til møder i politiske organer og andre dokumenter, der indeholder ikke-fortrolige personoplysninger?”

Svar:

1. Behandling af almindelige (ikke-følsomme) personoplysninger er efter databeskyttelsesforordningen lovlig, hvis behandlingen opfylder mindst én af betingelserne i artikel 6, stk. 1, litra a-f, jf. lovforslagets (L 68) § 6, stk. 1, og i øvrigt overholder de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger i forordningens artikel 5.

Med behandling af personoplysninger forstås enhver aktivitet eller række af aktiviteter, som personoplysninger gøres til genstand for, f.eks. indsamling, registrering eller videregivelse, herunder offentliggørelse.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, der svarer til persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 3, kan almindelige personoplysninger behandles, hvis det er nødvendigt for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige.

Behandling af almindelige personoplysninger kan efter artikel 6, stk. 1, litra e, der svarer til persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 5 og 6, tillige ske, hvis det er nødvendigt af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Endvidere kan sådanne oplysninger behandles efter artikel 6, stk. 1, litra f, 1. afsnit, der svarer til persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, hvis det er nødvendigt for, at den dataansvarlige eller en tredjemand kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der kræver beskyttelse af personoplysninger, går forud herfor, navnlig hvis den registrerede er et barn.

Ifølge databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra f, 2. afsnit, gælder 1. afsnit imidlertid ikke for behandling, som offentlige myndigheder foretager som led i udførelsen af deres opgaver.

Det er en nyskabelse i databeskyttelsesforordningen, at offentlige myndigheder ikke kan behandle oplysninger som led i udførelsen af deres opgaver med henvisning til, at der forfølges en legitim interesse, hvor den registreredes interesse ikke går forud herfor.

Betydningen af bestemmelsen i artikel 6, stk. 1, litra f, 2. afsnit, er nærmere beskrevet i betænkning nr. 1565 om databeskyttelsesforordningen, side 136-140.

Det fremgår heraf, at selvom offentlige myndigheder herefter ikke længere har mulighed for lovlig behandling af personoplysninger med henvisning til, at behandlingen er nødvendig for at forfølge en legitim interesse, som led i udførelsen af deres opgaver, vil dette formentlig ikke få den store praktiske betydning. Offentlige myndigheder vil således i stedet have mulighed for at benytte andre behandlingshjemler i forbindelse med deres behandling, særligt forordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e, om nødvendig behandling med henvisning til en retlig forpligtelse eller hensynet til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse.

Som eksempler på, hvornår det potentielt vil få betydning, at en bestemmelse svarende til persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, ikke længere finder anvendelse for behandling, som offentlige myndigheder foretager som led i deres opgaver, nævnes i betænkningen offentliggørelse af medarbejderoplysninger på internettet, offentliggørelse af afgørelser og postlister samt kontrolforanstaltninger i forhold til ansatte (side 138-139).

Som det dog også fremgår i forlængelse heraf i betænkningen, vil behandling i sådanne situationer, som også anført ovenfor, fremover kunne vurderes ud fra de øvrige behandlingshjemler i forordningens artikel 6, stk. 1. Det anføres således, at eksempelvis offentliggørelse af medarbejderoplysninger og postlister herefter vil kunne ske, såfremt det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse, jf. forordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

2. Som det fremgår af afsnit 2.3.2.3.5 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, har det været overvejet, i hvilket omfang offentlige myndigheder kan offentliggøre kontrol- og analyseresultater og afgørelser mv. om personer og/eller virksomheder i identificerbar form.

Denne form for offentliggørelse – der i stigende grad sker via internettet – omfatter i mange tilfælde oplysninger, der ellers ville være fortrolige, herunder oplysninger om f.eks. personer eller virksomheder, der ikke har overholdt regler fastsat i lovgivningen.

Det vurderes i betænkning nr. 1516/2010 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv., at reglerne i persondataloven fører til, at der kun kan etableres ordninger med systematisk offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form, hvis der er særlig og klar lovhjemmel hertil.

Efter databeskyttelsesforordningen er der ikke et direkte krav om, at der skal være udtrykkelig lovhjemmel for, at der kan etableres en ordning med systematisk offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater og afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form.

Da offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater og afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form vil være en indgribende behandlingssituation, vil sådan behandling dog skærpe opmærksomheden på kravene i blandt andet forordningens artikel 5 om principper for behandling af personoplysninger, herunder proportionalitetsprincippet.

Som også anført i afsnit 2.3.2.3.5 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget ses databeskyttelsesforordningen ikke at ændre afgørende ved den beskrevne retsstilling i betænkning nr. 1516 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser mv. Det må således også efter databeskyttelsesforordningen antages, at det skaber det sikreste behandlingsgrundlag for systematisk offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater og afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form, hvis der ligger en særlig og klar national lovhjemmel til grund for offentliggørelsen – udarbejdet i overensstemmelse med forordningens rammer for national lovgivning, jf. bl.a. artikel 6, stk. 2 og 3.

Uanset forordningen må det antages, at det er muligt at operere med en forudsætning om, at der skal ligge en særlig og klar lovhjemmel til grund for

systematisk offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater og afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form.

Der henvises om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrol- og analyseresultater og afgørelser mv. nærmere til betænkning nr. 1565 om databeskyttelsesforordningen, side 163-166.

Det er på den baggrund med lovforslaget (L 68) fortsat en forudsætning, at der skal ligge en særlig og klar lovhjemmel til grund for systematisk offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater og afgørelser mv. i ikke-anonymiseret form. Dette skal ses i lyset af, at der er tale om en meget indgribende behandling af personoplysninger.

3. På den anførte baggrund er det Justitsministeriets vurdering, at databeskyttelsesforordningen og lovforslaget (L 68) efterlader samme rum som efter den gældende persondatalov for myndigheders aktive information på nettet som nævnt i spørgsmålet. Der vurderes på den baggrund ikke at være behov for yderligere lovgivningsinitiativer herom.